

دین و زندگی ۲

هدایت الهی/1 از 2

نیازهای انسان

1- نیازهای طبیعی و غریزی

مثال: نیاز به آب، هوا، غذا و پوشاک

خداوند پاسخ به این نیازها را در جهان خلقت آماده کرده و راه آگاه شدن از آن ها را به انسان نشان داده است.

«آب، نعمت بی نظیر خداوند، جلوه زیبایی و طراوت، مظهر پاکی و زلالی و عامل ادامه حیات است.

وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ : و هرچیزی را از آب زنده گرداندیم.

لِنُحْيِيَ بِهِ بَلَدَةً مَيِّتًا : تا سرزمین مرده ای را به وسیله آن (آب) زنده گردانیم.

2- نیازهای فرا طبیعی و بنیادین و اساسی

فراتر رفتن انسان از سطح زندگی روزمره و اندیشیدن در افق بالاتر، روبرو شدن با نیازهای مهم تر؛

نیازهایی که برآمده از سرمایه های ویژه ای است که خداوند به انسان عطا کرده است و پاسخ صحیح به این نیازهای اساسی است که سعادت انسان را تضمین می کند.

دین و زندگی ۲

این نیازها به تدریج (به سرعت) به دل مشغولی، دغدغه و بالاخره به سؤال هایی تبدیل می شوند که تا پاسخ آنها را نیابد آرام نمی گیرد.

یا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ، إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ : ای کسانی که ایمان آورده اید، دعوت خدا و پیامبر را بپذیرید؛ آنگاه که شما را به چیزی فرامی خواند که به شما زندگی حقیقی می بخشد.

نیازهای اساسی و فراطبیعی انسان

1- شناخت هدف زندگی: پرسش از چرایی آفرینش و زندگی

إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ: زیانکاران کسانی هستند که به خودشان ستم کرده اند.

نشناختن هدف حقیقی، یا خطا در شناخت آن از دست دادن عمر خود
امام سجاد (ع) (دعای پیوسته ایشان): «خدایا ایام زندگانی مرا به آن چیزی اختصاص بده که مرا برای آن آفریده ای»

2- درک آینده ی خویش:

پرسش از کیفیت آینده و زندگی پس از مرگ، «زاد و توشه ی سفر به جهان دیگر چیست؟»

[شعر - مولانا]

روزها فکر من این است و همه شب سخنم

دین و زندگی ۲

که چرا غافل از احوال دل خویشتم
از کجا آمده ام آمدنم بهر چه بود
به کجا می روم آخر نمایی وطنم

3_ کشف راه درست زندگی: پرسش از کیفیت حیات و چگونه زیستن!!

- سبک و راه زندگی حقیقی چیست؟
- دلیل جدی بودن دغدغه: انسان فقط یک بار به دنیا می آید و یک بار زندگی در دنیا را تجربه می کند.

سوره عصر آیات 1 تا 3

وَالْعَصْرِ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ: قسم به این زمان، که انسانها همه در خسران و زیانند، مگر آنان که ایمان آورده و عمل نیک انجام داده اند و یکدیگر را به درستی و پایداری سفارش کردند.

کاروان رفت و تو در خواب و بیابان در پیش کی روی، ره ز که پرسی، چه کنی، چون باشی؟